



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thomæ A Kempis Canonici Regularis Ord. S. Augustini De Imitatione Christi Libri Quatuor

Thomas <von Kempen>

Coloniæ, 1723

XXXI. De neglectu omnis creaturæ, ut creator possit inveniri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45773)

fructum multum in patientia. Horum memento, fili mi, verborum.

CAPUT XXXI.

De neglectu omnis creaturae, ut Creator possit inveniri.

1. **D**omine, bene indigeo adhuc majori gratiâ, si debeam illuc pervenire, ubi me nemo poterit nec ulla creatura impedire.

Nam quandiu res aliqua me retinet, non possum liberè ad te volare.

Cupiebat liberè volare, qui dicebat: Quis dabit mihi pennas sicut columbæ, & volabo, & requiescam?

Quid simplici oculo quietius? Et quid liberius, nil desiderante in terris?

Oportet igitur omnem supertransire creaturam, & se ipsum perfectè deserere, ac in excessu mentis stare, & videre te omnium conditorem cum creaturis nil simile habere.

Et nisi

Et nisi quis ab omnibus creaturis fuerit expeditus, non poterit liberè intendere divinis.

Ideo enim pauci inveniuntur contemplativi, quia pauci sciunt se à perituris & creaturis ad plenum sequestrari.

2. Ad hoc magna requiritur gratia, quæ animam levet, & supra semetipsum rapiat.

Et nisi homo sit in spiritu elevatus, & ab omnibus creaturis liberatus, ac Deo totus unitus; quidquid scit, quidquid etiam habet, non est magni ponderis.

Diu parvus erit, & infrà jacebit, qui aliquid magnum æstimat, nisi solum unum immensum, æternum bonum.

Et quidquid Deus non est, nihil est, & pro nihilo computari debet.

Est magna differentia, sapientia illuminati & devoti viri, & scientia litterati atque studiosi clerici.

Multò nobilior est illa doctrina, quæ de fursum ex divina influenza manat,

manat, quàm quæ laboriosè humano acquiritur ingenio.

3. Plures reperiuntur contemplationem desiderare, sed quæ ad eam requiruntur, non student exercere.

Est magnum impedimentum, quia in signis & sensibilibus rebus statur, & parum de perfecta mortificatione habetur.

Nescio, quid est, quo spiritu ducimur, & quid prætendimus, qui spirituales dici videmur, quòd tantum laborem, & ampliorem sollicitudinem pro transitoriis & vilibus rebus agimus, & de interioribus nostris vix rarò, plenè recollectis sensibus, cogitamus.

4. Proh dolor! statim post modicam recollectionem foras erumpimus; nec opera nostra districtâ examinatione trutinamus.

Ubi jacent affectus nostri, non attendimus; & quàm impura sint omnia, non deploramus.

Omnis quippe caro corruperat

N

viam

viam suam, & ideo sequebatur diluvium magnum.

Cùm ergo interior affectus noster multùm corruptus sit, necesse est, ut actio sequens, index carentiæ interioris vigoris, corrumpatur.

Et puro corde procedit fructus bonæ vitæ.

5. Quantum quis fecerit, quæritur: sed ex quanta virtute agit, non tam studiosè pensatur.

Si fuerit fortis, dives, pulcher, habilis, vel bonus scriptor, bonus cantor, bonus laborator, investigatur: quàm pauper sit spiritu, quàm patiens & mitis, quàm devotus & internus, à multis tacetur.

Natura exteriora hominis respicit, gratia ad interiora se convertit.

Illa frequenter fallitur, ista in Deo sperat, ut non decipiatur.

* * * *
* * *

CA-